

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

4 februari 2009

VERSLAG VAN DE VLAAMSE REGERING

**Zesmaandelijks verslag van de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement
over de verstrekte en geweigerde vergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor
militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie**

Periode van 1 januari 2008 tot 30 juni 2008

VERSLAG

**namens de Subcommissie voor Wapenhandel
uitgebracht door mevrouw Anne Marie Hoebeke**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Roegiers.

Vaste leden:

de heren Pieter Huybrechts, Roland Van Goethem;

de heren Jan Laurys, Luc Van den Brande;

mevrouw Anne Marie Hoebeke, de heer Paul Wille;

de heren Kurt De Loor, Jan Roegiers.

Toegevoegde leden:

de heer Piet De Bruyn;

de heer Eloi Glorieux.

Zie:

33 (2008-2009)

– Nr. 1: Verslag van de Vlaamse Regering

DAMES EN HEREN,

De Subcommissie voor Wapenhandel besprak dit verslag op haar vergadering van 11 december 2008.

1. Toelichting door de minister

Vlaams minister *Patricia Ceysens* verklaart dat ze het tiende halfjaarlijkse verslag voorlegt over de wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie krachtens artikel 17 van de federale wet van 5 augustus 1991. Dat tiende halfjaarlijkse verslag handelt over de verstrekte en geweigerde vergunningen met betrekking tot de eerste jaarhelft van 2008.

In deze eerste jaarhelft van 2008 heeft het Vlaamse Gewest 135 uitvoervergunningen afgeleverd voor 148.106.229 euro en twee vergunningen geweigerd voor 56.556 euro. Er werden 254 invoervergunningen afgeleverd voor 99.649.308 euro en één invoervergunning geweigerd voor 536 euro. Er werden twaalf doorvoervergunningen verleend voor een bedrag van 12.679.227 euro en twee doorvoervergunningen geweigerd voor 3.832.324 euro.

Deze cijfers komen integraal overeen met het cijfermateriaal dat reeds gepubliceerd werd op de website van de Vlaamse administratie op 2 september 2008. Bij de opmaak van dit halfjaarlijkse verslag werden dus geen afwijkingen opgemerkt ten opzichte van de reeds gepubliceerde cijfers.

1. Uitvoer

Bij de uitvoer gaat 78 percent naar de Verenigde Staten en Duitsland met toch belangrijke uitvoeren naar Turkije, het Verenigd Koninkrijk, Pakistan en Frankrijk, in mindere mate gevolgd door Maleisië, Singapore en Israël.

Bij de uitvoer werden ook twee vergunningen geweigerd. Beide uitvoeren waren immers bestemd voor de krijgsmacht in Israël.

Als de uitvoercijfers kwantitatief worden vergeleken met deze van de eerste semesters van 2005, 2006 en 2007, kan worden vastgesteld dat de uitvoer zich op een gelijkaardig niveau bevindt.

2. Invoer

Inzake de invoer vestigt de minister de aandacht op de invoer uit Italië die 47,5 percent van de totale invoer vertegenwoordigt. Het gros hiervan heeft betrekking op levering van militaire voertuigen ten behoeve van de Belgische strijdkrachten. Verder vertegenwoordigt de invoer uit Israël bijna 23 percent van de totale invoer. Op één invoer na is deze exclusief bestemd voor de Belgische strijdkrachten in het kader van het AIV-project (armoured infantry vehicle). De invoer uit Frankrijk neemt met één enkele bestelling bijna 18 percent voor haar rekening. Het betreft componenten voor de inbouw in het vuurleidingssysteem van de Indische Arjun-tanks. De invoer uit de Verenigde Staten van Amerika bedraagt bijna 7 percent en heeft quasi integraal betrekking op geweren, pistolen en onderdelen evenals munitie voor de sportschutterij, hetzij naar handelaars, hetzij rechtstreeks naar particulieren.

Er werd één kleine invoer uit de Verenigde Staten geweigerd aangaande ruwe geweerlopen naar een particulier.

De invoer in de eerste semester 2008 is substantieel hoger dan die in de vergelijkbare semesters van andere jaren. Als de specifieke invoeren uit Italië, Israël en Frankrijk hiervan worden afgetrokken, komt men voor wat betreft de klassieke geweren, pistolen enzovoort op het vergelijkbare niveau van de eerste semester 2007.

3. Doorvoer

De doorvoer betreft slechts twaalf dossiers voor een beperkt bedrag.

Er werden ook twee doorvoeren geweigerd.

2. Bespreking

De heer *Roland Van Goethem* is van oordeel dat het verslag opnieuw erg laat is ingediend. Meerdere leden onderschrijven deze opmerking.

De heer Van Goethem stelt vast dat er 72 invoervergunningen zijn voor een bedrag van minder dan 500 euro. Het gaat hier waarschijnlijk grotendeels om particulieren die in het buitenland één of andere

bestelling hebben geplaatst voor een sportwapen of een onderdeel daarvan. Wordt de dienst van de controle op de wapenhandel door deze kleine dossiers niet overmatig belast? Is het niet mogelijk dit op een andere manier te regelen? Dergelijke wapens, waarvoor een invoervergunning nodig is, zijn immers ook vergunningsplichtig ingevolge de wapenwet. Kan die invoervergunning dan ook niet door de provinciegouverneur worden afgehandeld? Zo krijgt de dienst op de controle van de wapenhandel meer tijd vrij om zich met ernstige dossiers bezig te houden.

De heer *Eloi Glorieux* stelt vast dat de verlengingen van eerder toegestane vergunningen niet in het verslag opgenomen zijn. Die verlengingen worden toegestaan als de initiële vergunning niet of niet volledig werd gebruikt. Bestaat er een tijdslimiet op dergelijke verlengingen? Tot hoe lang na het uitreiken van een vergunning, kan die worden verlengd? In hoeverre worden de criteria opnieuw overlopen om een verlening toe te kennen?

De *minister* antwoordt dat er één maal een verlening voor één jaar kan worden gegeven en dat de voorwaarden voor de vergunning inderdaad opnieuw worden overlopen.

De heer *Glorieux* stelt verder vast dat zogenaamde vervangingsvergunningen eveneens niet opgenomen zijn in het verslag. Vervangingsvergunningen zijn vergunningen die worden toegekend als de oorspronkelijke vergunning verloren is gegaan door onbewuste fouten. De spreker vraagt zich af hoe een dergelijke vergunning kan verloren gaan. Hoeveel van die vervangingsvergunningen worden er jaarlijks verleend?

De *minister* antwoordt dat dat een à twee keer per jaar gebeurt.

De heer *Glorieux* zegt dat de vergunningen betrekking hebben op een potentiële in- en uitvoer. Heeft dat niet als gevolg dat exporteurs een vergunning zo ruim mogelijk aanvragen? Is het niet raadzaam de vergunning zo nauw mogelijk te laten aansluiten bij de effectieve in- of uitvoer?

De spreker zegt iets te zien in hetgeen de heer Van Goethem voorstelt over de kleine invoervergunningen, op voorwaarde dat de gouverneurs een streng beleid zouden voeren. Het mag zeker niet leiden tot een versoepeling.

De heer *Glorieux* zegt uit de pers te hebben vernomen dat de grote stijging van de invoer van militair

materieel in Vlaanderen voor het grootste deel op rekening van het Belgisch leger kan worden geschreven. Toch merkt hij op dat het merendeel van hetgeen wordt ingevoerd, bestemd is voor particuliere handelaars.

Hij stelt verder vast dat een groot deel van de invoer afkomstig is uit landen als Israël en China. Bijna één vierde van de import is afkomstig uit Israël. De heer *Glorieux* is van oordeel dat het niet opportuun is de wapenindustrie van dergelijke landen te ondersteunen.

Wat de uitvoer aangaat, zegt de heer *Glorieux* dat India en Pakistan nog altijd belangrijke afnemers zijn. In de meeste gevallen gaat het om leveringen aan defensiegerelateerde bedrijven, met het leger als eindbestemming. Het gaat om visualisatieschermen en computers gebruikt bij bombardementen. De spreker gaat ervan uit dat die systemen ook worden ingezet bij de nucleaire programma's. Naar Pakistan wordt al voor het vijfde jaar op rij materiaal voor luchthavenverlichting en afbakening geleverd.

Ook de export naar Israël kan volgens de heer *Glorieux* niet door de beugel. Er wordt naar dat land geleverd aan defensiegerelateerde industrie, met als eindbestemming landen als Colombia en Turkije. Zelfs als dit militair materieel niet voor de Israëlische krijgsmacht zelf bestemd is, is export naar Israëlische bedrijven niet gewettigd. De heer *Glorieux* vraagt zich ook af waarom Israël zowat het enige land is, waarbij de eindgebruiker steeds wordt vermeld.

De spreker merkt vervolgens op dat het belangrijkste deel van de Vlaamse export bestemd is voor de Verenigde Staten. De secretaris-generaal van de Verenigde Naties heeft er al herhaaldelijk op gewezen dat de Amerikaanse oorlog in Irak en de bezetting van dat land door de Verenigde Staten volledig in strijd is met het Handvest van de Verenigde Naties. De heer *Glorieux* stelt dat er geen garantie is dat het geleverde militaire materieel niet wordt ingezet in deze volgens hem illegale oorlog.

Ook bij de export naar Saoedi-Arabië, Singapore en Turkije plaatst de heer *Glorieux* vraagtekens. Het is volgens hem niet opportuun het militaire apparaat van deze landen te versterken.

De doorvoer vanuit Frankrijk naar Pakistan betreft uitrusting voor vliegtuigen, vliegtuigmotoren en dergelijke. Op die manier wordt bijgedragen aan het

ontwikkelen en in stand houden van de nucleaire slagkracht van dat land, aldus het lid.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* stelt eveneens vast dat er soms vergunningen voor kleine bedragen worden uitgereikt. Zij is echter van oordeel dat de regelgeving in alle gevallen op dezelfde manier moet worden toegepast, zowel voor grote bedragen als voor kleine. Zij zegt dat de volledige regelgeving met betrekking wapenhandel en wapenbezit rigoureus moet worden toegepast.

Zij stelt vast dat een belangrijk deel van de invoer, invoer van vliegtuigmaterieel uit Italië betreft. Dat is bestemd voor de krijgsmacht. Dat de stijging van de invoer ook wijst op een stijging van levering van wapens aan particulieren, is dus volgens haar een onjuiste speculatie.

De spreker meent uit de cijfers te kunnen opmaken dat de sector van de productie van militair materieel de gevolgen van de financiële crisis vooralsnog niet ondervindt. Toch blijkt uit persberichten dat een bedrijf als Barco herstructureringen overweegt en dat er banen op de tocht staan. Dat betekent dat het deze sector zeker niet te moeilijk mag worden gemaakt met een overdreven administratieve rompslomp, wat niet betekent dat er mag afgeweken worden van een objectieve en transparante toepassing van de regelgeving.

De heer *Piet De Bruyn* herinnert er aan dat de minister bij de bespreking van de beleidsbrief heeft verklaard de administratie tot meer spoed aan te zetten voor de rapportering. Dat zou de vertraging, die ook dit verslag heeft gekend, misschien kunnen wegwerken.

Ook deze spreker onderschrijft de opmerkingen met betrekking tot de uitvoer naar landen zoals India, Pakistan, Israël en dergelijke. Hij zegt dat hij begrip heeft voor de argumenten van de minister, dat zij binnen het wettelijk kader handelt. Toch zou die regelgeving verder kunnen worden verfijnd, ter gelegenheid van de bespreking van de voorstellen van decreet, die op dit ogenblik aanhangig zijn in de subcommissie.

De heer *De Bruyn* vraagt of de doorvoer met bestemming de Democratische Republiek Congo, bestemd is voor de internationale vredesmacht (Monuc).

Verder vraagt de spreker naar meer uitleg bij de omschrijving “apparatuur voor tegenmaatregelen”. Wat betekent dat?

De heer *Jan Roegiers* verwoordt als voorzitter van de subcommissie de bekommernis van alle leden dat de verslaggeving tijdig moet gebeuren en betreurt de laattijdigheid van dit verslag.

Hij zegt dat hij enkele berekeningen heeft gemaakt over de invoer van militair materieel. Hij houdt daarbij geen rekening met categorie ML06 (voertuigen en onderdelen) of met materieel dat bestemd is voor de krijgsmacht. Het gaat hem voornamelijk om de categorieën ML01 (wapens van licht kaliber) en ML23 (geweren en munitie die niet onder de categorieën ML 01, 02 en 03 vallen, met andere woorden wapentuig dat niet binnen de Europese regelgeving valt, maar wel binnen de Belgische regelgeving). Van deze twee categorieën van wapens werd voor een bedrag van 2.510.000 euro ingevoerd, meestal naar wapenhandelaars. Als men daarbovenop nog de munitie telt (categorie ML03), waarvan ten behoeve van handelaars voor een bedrag van 5.604.000 euro werd ingevoerd, dan komt men aan een totaal bedrag aan invoer van 8.114.000 euro ten behoeve van handelaars en particulieren. Dat is meer dan alle voorgaande jaren. De heer *Roegiers* zegt dat hij zich zorgen maakt over die evolutie. Dit kan wijzen op een toename van het particuliere wapenbezit. De spreker suggereert dat het Vlaams Vredesinstituut dit gegeven verder zou onderzoeken: over welk soort wapens gaat het precies, en bij wie komen die terecht?

De heer *Roegiers* merkt verder nog op dat bij de categorieën van bestemmingen (handelaars, particulieren, defensiegerelateerde industrie enzovoort) er ook een categorie ‘andere’ blijkt te bestaan. Wat houdt die categorie precies in?

Minister *Patricia Ceysens* antwoordt op de opmerkingen en vragen.

Op de vraag wat de categorie ‘andere’ betreft, antwoordt ze dat er af en toe wel eens een uitzondering kan zijn, die niet in de bestaande categorieën kan worden ondergebracht. Het belangrijkste is te weten wie die bestemming is, en dat is hoe dan ook geweten. Maar in dit geval gaat het toch om een particuliere verzamelaar.

De minister geeft vervolgens een overzicht van de gegevens met betrekking tot de wapeninvoer, in antwoord op de opmerkingen ter zake van de heer *Roegiers*.

In de eerste jaarhelft van 2008 was er een totale invoer van 99.649.308,05 euro. In dezelfde periode

van 2007 kwam men tot een invoer van 11.016.132,57 euro. In vergelijking met de eerste jaarhelft van 2008 is er aldus een toename met een factor 9.

Dat bedrag voor de eerste jaarhelft van 2008 kan als volgt worden verklaard:

1. Invoer door niet-wapenhandelaars en niet-particulieren:

- militaire voertuigen of daartoe specifiek ontworpen onderdelen: 49.386.664,11 euro, waarvan het gros uit Italië kwam en bestemd was voor de Belgische strijdkrachten;
- vuurgeleidingssystemen: 40.735.463,09 euro, waarvan één enkele bestelling vanuit Frankrijk voor 17.814.560 euro (onderdelen bestemd voor Indische krijgsmacht, namelijk voor Arjun-tanks) en waarvan 22.805.029,12 euro uit Israël voor het AIV-project van de Belgische strijdkrachten;
- nachtkijkers, warmtebeeldapparatuur en infraroodcamera's: 332.511,63 euro;
- kanonnen: 90.000 euro.

De totale invoer door niet-wapenhandelaars en niet-particulieren bedraagt dus 90.544.638,83 euro.

De minister verduidelijkt dat al die aangehaalde invoeren kunnen gekwalificeerd worden als uitzonderlijke invoeren. Trekt men deze af van de 'normale' wapeninvoer, dan komt men op een vergelijkbaar niveau als deze van eerste jaarhelft 2007. In feite gaat het zelfs om een lager bedrag.

2. Invoer door wapenhandelaars en particulieren

Uiteindelijk is er dus slechts voor 9.104.669,30 euro invoer door wapenhandelaren en particulieren of 10,05 percent van het totaal. Dat bedrag wordt als volgt verdeeld:

A. Invoer door wapenhandelaars:

- vuurwapens met een historische, folkloristische of decoratieve waarde: 528.851,20 euro;
- ordehandhavingsmaterieel: 146.500 euro (exclusief bestemd voor de Belgische strijdkrachten of politie);

- wapenvizieren: 797.359,10 euro, waarvan 38.309,50 euro voor de overheid;
- wapenonderdelen: 289.152,60 euro;
- nieuwe en complete vuurwapens: 936.799,40 euro, waarvan 255.000 euro voor de overheid;
- munitie: 6.239.960 euro, waarvan 359.154,80 euro naar de overheid.

De totale invoer door wapenhandelaars bedroeg aldus 8.938.622,30 euro, waarvan 936.799,40 euro aan nieuwe en complete wapens en 5.880.805,20 euro aan munitie, waarvan met zekerheid geweten is dat ze niet rechtstreeks naar de overheid gaat.

B. Invoer door particulieren:

- historische, folkloristische of decoratieve wapens: 18.617,27 euro;
- wapenvizieren: 9.797,33 euro;
- wapenonderdelen: 3.892,19 euro;
- nieuwe en complete vuurwapens: 45.875,16 euro.

De totale invoer door particulieren bedroeg aldus 78.181,95 euro, waarvan 45.875,16 euro nieuwe en complete wapens.

De minister gaat vervolgens na of er op basis van deze cijfers inderdaad sprake is van een toename van het particuliere wapenbezit, zoals de heer Roegiers suggereert. Ze analyseert de invoer van nieuwe en complete wapens en munitie door wapenhandelaars en particulieren. De invoer waarvan op voorhand geweten is dat deze naar de overheid gaat is in die analyse afgetrokken.

Wapenhandelaren voerden in de eerste jaarhelft 2007 en 2008 het volgende in:

- munitie:
 - 1ste semester 2007: 5.178.379,60 euro;
 - 1ste semester 2008: 5.880.805,20 euro.

Deze invoer ligt dus op een vergelijkbaar niveau.

- nieuwe en complete wapens:

1ste semester 2007: 562.412,15 euro;

1ste semester 2008: 936.799,40 euro.

Hier is er dus een toename met een factor 1,66.

Bij deze cijfers moeten nog de volgende bemerkingen worden gemaakt:

- handelaren verkopen ook uit stock aan de overheid, maar hierover zijn geen cijfers beschikbaar;
- handelaren verkopen ook buiten de EU maar dat bedrag is quasi verwaarloosbaar;
- handelaren regelen ook intracommunautaire overbrengingen, vooral naar wapenhandelaren die genieten van een open vergunning via document 11/3, waarvan de waarde niet gekend is;
- handelaren verkopen ook naar de Benelux. Een voorzichtige raming geeft 20 percent naar Nederland, en 10 percent naar Luxemburg.

Hieruit kan worden opgemaakt dat in België waarschijnlijk slechts een saldo van 70 percent van hoger genoemde cijfers bij de groothandel terechtkomt, gedistribueerd wordt via de kleinhandel en uiteindelijk bij de particulier terechtkomt.

Wat de invoer door particulieren betreft zijn de cijfers voor de eerste jaarthelft van 2006, 2007 en 2008 als volgt:

De waarde van de invoer bedroeg 1.948,61 euro in 2006, 565 euro in 2007 en 45.875,16 euro in 2008.

Het aantal vergunningen was zeven in 2006, één in 2007 en zestien in 2008.

De zestien vergunningen van 2008 gingen uit van slechts acht verschillende particulieren, die reeds in 2006 invoervergunningen aanvroegen. Deze groep bevat vijf erkende verzamelaars met dertien vergunningen voor 39.377,02 euro en drie particulieren met telkens één vergunning voor sportschutterij voor 6.497,14 euro.

Hieruit blijkt dus een toename tegenover voorgaande jaren, maar beperkt in absolute cijfers en quasi exclusief voor verzamelingen bij een paar reeds van vroeger gekende particulieren.

De minister trekt uit al die gegevens een aantal conclusies.

Wat haar bevoegdheid betreft stelt ze dat ze verantwoordelijk is voor de invoer van deze nieuwe en complete wapens en munitie, maar dat ze geen toezicht op het bezit ervan uitoefent. Ze benadrukt dat ze vergunningen uitreikt voor zover aan alle vormvereisten voldaan werd, ook de federale. De volgende vormvereisten worden nagegaan:

- 1° de aanwezigheid bij particulieren van een bezitsvergunning, een sportschutterslicentie, een erkenning door de gouverneur van de provincie als verzamelaar, een voorlopige politie-inschrijving enzovoort;
- 2° de aanwezigheid bij wapenhandelaren van een erkenning voor die activiteit;
- 3° het bezit bij wapenhandelaren van een open licentie voor intracommunautaire overbrengingen;
- 4° de ondertekening van speciale verbintenissen, zoals voor ordehandhavingsmaterieel of voor wapens voor wapenrekken;
- 5° de onderwerping aan het advies van de Vuurproefbank;
- 6° het nazicht dat geen verboden wapens worden ingevoerd.

Over de beschikbare cijfers zegt ze dat vergunningscijfers over invoer weliswaar een aanwijzing geven van het bezit in België door particulieren, maar het betreft geen daadwerkelijke invoer. De vergunde invoer kan tot driemaal hoger liggen dan de daadwerkelijke invoer. Vergunningscijfers zijn daarenboven niet noodzakelijk gerelateerd tot het jaar van vergunning zelf, maar spreiden zich over twee tot drie jaar.

Een goede basis voor controle van wapenbezit is de registratie van de wapens bij het centraal wapenregister, of de vergunningen afgeleverd door politie en gouverneurs, of eventueel reële invoerstatistieken van de Nationale Bank of douanecijfers.

De minister heeft haar federale collega van Justitie aangeschreven aangaande de uitbreiding van de werking van het centraal wapenregister tot registratie van reële invoerdata. Wegens het ontbreken van een a

priori compatibiliteit tussen het registreren van federale bezitsdata, federale reële invoerdata en gewestelijke vergunningsinvoerdata, ligt een dergelijke bijkomende taak voor het centraal wapenregister niet zo evident en zijn er inherente problemen van financiering en personeel.

De minister besluit dit overzicht met te stellen dat zij heeft aangetoond zich volledig te houden aan de wettelijke verplichtingen en dat het beeld dat werd opgehangen alsof er in Vlaanderen een grote toename zou zijn van het particuliere wapenbezit, met deze gedetailleerde informatie volledig is weerlegd.

Over de opmerking dat de kleine invoer van wapens zou kunnen worden gedelegeerd naar een ander beleidsniveau, zegt de minister dat dit niet onmiddellijk haar bekommernis is. Er is nu een Dienst Controle Wapenhandel opgericht in Vlaanderen, die een bijzondere expertise op dit vlak heeft opgebouwd en waarin is geïnvesteerd met mensen en middelen. Het is hoe dan ook een zeer technische aangelegenheid en men moet een grote kennis van die techniciteit hebben om deze opdracht goed uit te voeren. Hoe groot of hoe klein de handel ook mag zijn, alles wordt even nauwgezet behandeld. De minister denkt dus dat het niet zinvol is om de bevoegdheid over de controle te gaan verspreiden over de vijf Vlaamse provincies, waar men dan weer expertise zal moeten opbouwen op een te kleine schaal om efficiënt te zijn.

Vervolgens verduidelijkt de minister de gegevens uit het verslag voor een aantal landen aan de hand van de landenfiches:

- India: de uitvoer gaat voornamelijk over visualisatieschermen;
- Pakistan: naast het materiaal voor luchthavenverlichting, betreft de uitvoer voornamelijk opvolgingscontracten voor de geleverde mijnenvegers. De doorvoer betreft rescue-helicopters;
- Israël: hier is inderdaad steeds krijgsmacht als eindgebruiker vermeld in het verslag. Het gaat onder andere om het ministerie van defensie in Slovenië en de Portugese en Griekse krijgsmacht. Er werden ook twee uitvoervergunningen geweigerd;
- Verenigde Staten: de uitvoer betreft vooral visualisatieschermen en elektronische apparatuur;

- Saoedi-Arabië: de uitvoer betreft luchthavenverlichting;
- Turkije: hier gaat het om uitvoer van visualisatieschermen. De onderdelen van voertuigen bestemd voor Saoedi-Arabië zijn rubberen overtrekken voor rupsbanden;
- Congo: de doorvoer betreft materieel bestemd voor de vredesmacht Monuc.

Verder legt de minister uit dat “apparatuur voor tegenmaatregelen” een letterlijke vertaling uit het Engels is. Deze betiteling komt voor in de generieke benaming van twee categorieën uit de ML-lijst (ML05 en ML15). De ‘specifieke’ uitvoer wordt weergegeven door de benaming van de subcategorie of sub-subcategorie.

De heer *Roland Van Goethem* wil zijn voorstel voor een decentralisatie van de vergunningen voor kleine wapenhandel verdedigen. Een particulier die een wapen wil kopen kan ofwel bij een handelaar terecht, ofwel kan hij rechtstreeks een wapen in het buitenland kopen. Een vergunning voor de aankoop van een bepaald type wapen bekomt hij bij de gouverneur van de provincie. Eerst moet hij dus een vergunning hebben, vooraleer hij dat type wapen kan invoeren. De procedure die moet worden doorlopen bij de aanvraag van een invoervergunning, kan eigenlijk evengoed gelijktijdig met het bekomen van de wapenvergunning verlopen.

De *minister* is van oordeel dat het hier maar om een beperkt aantal gevallen gaat. Het is dus niet de moeite om daarvoor bij de provincies een controle-dienst op de invoer van wapens uit te bouwen.

De heer *Eloi Glorieux* zegt dat de verklaring van de minister over de omvang van de invoer niet wegneemt dat er toch een verhoging is van het aantal handwapens in de Vlaamse samenleving. Hij stelt dat hoe groter het wapenbezit is, hoe meer de onveiligheid toeneemt.

Hij zegt verder dat hij de uitvoer naar India en Pakistan met meer en meer argwaan bekijkt. Er wordt nu al jaren achter elkaar gewag gemaakt van levering van bebakeningsapparatuur voor de Pakistaanse militaire luchthavens. Hij heeft daar vragen bij. Ofwel gaat het om andere zaken dan luchthavenverlichting, ofwel is het materieel dat bestemd is voor verdere

uitvoer naar derde landen. Bij de uitvoer naar India stelt hij vast dat het onder andere gaat om apparatuur voor computers, gebruikt bij bombardementen (categorie ML05a). Het gaat dus duidelijk om offensieve wapensystemen, waarvoor Vlaanderen hoogtechnologische onderdelen levert.

De *minister* antwoordt op dat laatste dat het gaat om apparatuur voor de Arjun-tanks.

De heer *Glorieux* zegt ten slotte dat er ook nog vragen kunnen worden gesteld bij de levering van onderdelen voor militaire voertuigen aan Saoedi-Arabië via Turkije. Deze voertuigen kunnen tegen de eigen bevolking worden ingezet door een regime dat de mensenrechten niet respecteert.

De heer *Jan Roegiers* zegt dat de verdere detaillering door de minister van de invoercijfers aantoont dat de eigenlijke verslaggeving nog verder verfijnd kan worden. De minister heeft de cijfers sterk genuanceerd, maar de spreker blijft erbij dat er toch moet worden vastgesteld dat de invoer stijgt. Daarover moet men zich toch zorgen maken. Hij wijst op een substantiële verhoging tegenover de jaren 2005 en 2006. De stijging tegenover 2007 is inderdaad minder uitgesproken, maar toch nog altijd een stijging.

De *minister* antwoordt dat het belangrijk is dat er een correct beeld wordt geschetst. Het beeld van een Vlaanderen dat zich bewapent is niet juist. Het was de bezorgdheid van de minister om dit te weerleggen. Zij herhaalt dat zij in haar vergunningenbeleid haar verantwoordelijkheden als bevoegd minister correct uitvoert.

De verslaggever,

Anne Marie HOEBEKE

De voorzitter,

Jan ROEGIERS
